

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

26 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în comun de inculpatul Grigore Agachi, reprezentantul legal al inculpatului minor Agachi Angela și avocatul Balmuș Svetlana în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 13 februarie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe

AGACHI Grigore **Xxxxxxx**, *născut la xx.xx.xxxx, originar din r-nul Xxxxxxx, s. Xxxxx, domiciliat în r-nul Xxxxxx, s. Xxxxx, str. Xxxxxxx xxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.12.2019 – 13.02.2020;

Instanța de apel: 10.03.2020 – 03.06.2020;

Instanța de recurs: 06.08.2020 – 26.08.2020.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 13 februarie 2020, cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, Agachi Grigore a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4), 70 alin. (3) și 79 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 3 luni închisoare, cu executare în centrul de detenție pentru minori și tineri.

În baza art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicată inculpatului pe termen de probațiune de 1 an, cu obligarea de a nu-și schimba domiciliul, fără consimțământul organului competent.

Din contul lui Agachi Grigore s-a încasat în beneficiul statului suma de 25,70 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Agachi Grigore la 09 noiembrie 2019 în jurul orelor 00.30, neposedând permis de conducere și fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat a urcat la ghidajul unității de transport de model „Viper 150”, fără număr de înmatriculare, și în timpul deplasării pe traseul R32 în apropiere de stația Peco Petrom din s. Lozova, r-nul Strășeni, a fost stopat regulamentar de către inspectorii de patrulare a IP Strășeni, implicați în serviciu, fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate.

Fiind supus examinării stării de ebrietate, s-a stabilit, că Agachi Grigore se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fapt confirmat prin mijlocul tehnico-științific „Dräger” Alcooltest 8510 RO din 09.11.2019, cu nr. 0005 prin care la Agachi Grigore s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat în cantitate de 0,41 mg/l care conform art. 134¹² Cod penal, constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, Agachi Grigore a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere al R. Moldova și anume: punctul 10 alin. (2) lit. a) conform căruia: „Persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede [...] permis de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus”, de asemenea neglijând și prevederile pct. 14 lit. a) conform căruia: „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice, droguri sau alte substanțe contraindicate conducerii”.

Acțiunile lui Agachi Grigore au fost calificate în temeiul art. 264¹ alin. (4) Cod Penal, cu semnele calificative - conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și nu deține permis de conducere.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Stratan Igor, care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței în latura pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Agachi Grigore să fie liberat de răspundere penală potrivit art. 54 Cod penal și aplicată o măsură de constrângere cu caracter educativ.

În motivarea apelului a invocat că:

- instanța de fond nu și-a motivat soluția în partea pedepsei, aplicând neîntemeiat față de inculpat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni în raport cu situația de fapt existentă la data condamnării lui și a scopului pedepsei penale;

- inculpatul poate fi corectat și reeducat prin liberarea de răspundere penală potrivit art. 54 Codul penal și prin aplicarea unei măsuri de constrângere cu caracter educativ așa cum s-au stabilit un șir de circumstanțe atenuante - căința activă,

contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, necunoașterea vinovăției, săvârșirea infracțiunii în timpul minoratului, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2020, apelul declarat a fost respins și menținută sentința fără modificări.

4.1. În motivarea soluției sale, Colegiul a menționat că la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Agachi Grigore a săvârșit infracțiunea imputată lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, iar acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma art. 264¹ alin. (4) Cod penal, după semnele calificative „conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și nu deține permis de conducere”.

Instanța de apel a notat că, la stabilirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont corect și a apreciat în modul prevăzut de lege că inculpatul Agachi Grigore este minor, a comis o infracțiune care conform art. 16 Codul penal face parte din categoria celor ușoare, anterior nu a fost condamnat, la locul de trai se caracterizează pozitiv, la evidență la medicul psihiatru și narcolog nu se află, a recunoscut fapta săvârșită, s-a căit sincer de cele comise, lipsesc circumstanțe agravante, sunt prezente circumstanțele atenuante - săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare și săvârșirea infracțiunii de către un minor. La fel, prima instanță a aplicat corect prevederile art. 70 alin. (2) – (3), 72 alin. (5), 79 și 90 Cod penal și a determinat în mod just noile limite ale pedepsei așa cum prevede art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Corect a stabilit instanța de fond că reeducarea și corectarea lui Agachi Grigore este posibilă fără izolarea lui de societate, în privința lui fiind aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni în centrul de detenție pentru minori și tineri, dar cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 1 an, această măsură de pedeapsă oferind o mai bună protecție intereselor societății decât izolarea reală de societate.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele apelantului precum că urma să fie aplicate prevederile art. 54 Codul penal, care reglementează liberarea de răspundere penală a minorilor, și ca rezultat, prevederile art. 104 alin. (1) lit. a) Cod penal - avertismentul.

Or, ținând cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și anume că, fapta comisă se încadrează în categoria infracțiunilor din domeniul transporturilor,

afectând securitatea circulației rutiere și exploatarea mijloacelor de transport ca parte componentă a securității și ordinii publice, punând în pericol viața și sănătatea persoanelor, dat fiind că acest tip de infracțiuni prezintă o incidență sporită în țara noastră, precum și având în vedere că inculpatul Agachi Grigore a refuzat printr-o cerere întocmirea raportului presentențial (f.d. 41), Colegiul a considerat că lipsesc temeiuri legale de a-i aplica inculpatului prevederile art. 54 Cod penal.

În concluzie, Colegiul a conchis că, instanța de fond a emis o sentință legală și întemeiată în privința lui Agachi Grigore, i-a aplicat acestuia o pedeapsă echitabilă, conform Părții Generale a Codului penal și în strictă conformitate cu prevederile Părții Speciale, care va atinge scopul legii penale, va restabili echitatea socială, va corecta condamnatul și va preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane, motiv pentru care, analizând temeiurile nominalizate în raport cu motivele invocate în apel, instanța de apel a constatat că acesta nu își găsește confirmarea la judecarea apelului declarat, neexistând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei.

5. Inculpatul Agachi Grigore, reprezentantul legal Agachi Angela și avocatul Svetlana Balmuș, declară recurs ordinar comun, împotriva sentinței și deciziei instanței de apel și invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 3), 6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care procesul penal intentat în privința inculpatului Agachi Grigore să fie încetat din alte motive prevăzute de lege.

În motivarea recursului declarat, recurenții invocă:

- la momentul comiterii faptei, inculpatul Agachi Grigore, născut la xx xxxx xxxx, a fost stopat de către colaboratorii de poliție și fiind supus testului alcoolic, s-a dovedit a fi în stare de ebrietate alcoolică, cu valorile de 0,41 mg/l, care este calificată drept stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, faptă ce este încadrată după semnele calificative ale art. 264¹ alin. (4) Cod penal;
- având în vedere că la momentul stopării inculpatului de către colaboratorii poliției, acesta era minor, era necesar ca după stabilirea identității și minoratului acestuia, să fie informat reprezentantul legal, pedagogul și avocatul, după care să se purceadă la efectuarea acțiunilor procesuale, fapte omise de către colaboratorii de poliție, prin ce s-au admis grave încălcări ale drepturilor acestuia;
- decizia instanței de apel este una neîntemeiată și pasibilă a fi casată, deoarece este contrară stării de fapt stabilite în baza probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești, contravine și prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează expres că „Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în

ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor;

- atât procurorul la faza urmăririi penale cât și instanțele de judecată nu au verificat legalitatea colectării probatoriului la cauza examinată, or la 09 noiembrie 2019, în jurul orelor 00.30, au efectuat acțiuni procesuale în privința unei persoane minore, fără a se ține seama de prescripțiile legale, fără a respecta garanțiile procesuale ale acestuia, și fără a-i respecta dreptul la apărare, nu a fost asistat de reprezentantul legal și nu i-a fost explicat dreptul de a solicita prelevarea de probe biologice, de un expert narcolog, în cazul în care nu este de acord cu rezultatul afișat de alcooltestul „Drager”;

- la 09 noiembrie 2019, minorul Agachi Grigore a fost supus testului alcoolscoptic, după care fiind înlăturat de la conducerea mijlocului de transport, potrivit procesului verbal de reținere și aducere a mijlocului de transport la parcare specială, nu a fost informat proprietarul, și nici nu au fost informați reprezentanții legali ai bănuțului minor despre actele și acțiunile efectuate în privința acestuia;

- actele și acțiunile colaboratorilor de poliție sunt total ieșite din limitele stabilite de Codul de procedură penală, ei acționând arbitrar, pătinitor și abuziv, deoarece actele și acțiunile întreprinse în privința unei persoane care este în stare de minoritate, presupun un alt mod de abordare și se reiese exclusiv din interesul suprem al minorului delicvent prin respectarea dreptului la apărare a acestuia și sunt prevăzute de art. 69 Cod de procedură penală;

- instanța de apel a neglijat prescripțiile art. 474 alin. (3) Cod de procedură penală, examinând cauza în ședință deschisă, fără a intra în esența fondului cauzei, fără a verifica dacă organul de urmărire penală, cât și instanța de fond, dacă au asigurat respectarea garanțiilor și drepturile subiectului minor în speța dată.

- instanța de apel ca și cea de fond au avut o abordare superficială la examinarea cauzei, la prima vedere respectând prescripțiile procesuale, dar nu au intrat în esență și nu au avut o abordare profundă, multiaspectuală și obiectivă, fiind ghidați de aparențele create, de procedura de examinare simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, ceea ce este total greșit;

- la efectuarea acțiunilor de urmărire penală, au fost neglijate prescripțiile art. 479, 480 Cod de procedură penală, abaterile respective urmând a fi verificate prin prisma prescripțiilor art. 261 din Cod de procedură penală și atrag nulitatea actelor procedurale efectuate și anume a rezultatului testului „Drager”, procesul verbal de constatare a stării de ebrietate, procesul-verbal de înlăturare de la conducerea mijlocului de transport, procesul verbal de reținere și aducere a mijlocului de transport la parcare specială, toate din 09 noiembrie 2019;

- atât instanța de fond cât și cea de apel au neglijat procedura în cauzele privind minorii, prevăzută la Titlul III, Capitolul I, și anume au desconsiderat regulile de

individualizare a pedepsei stabilite în privința persoanei minore și nu au examinat și verificat în nici un fel toate modalitățile prevăzute de lege în vederea identificării unei soluții optime ce ar duce la corectarea și educarea eficientă a minorului, din perspectiva menținerii lui în mediul social și oferirea posibilității de a se resocializa și corecta în alt mod decât cu aplicarea pedepsei penale;

- la stabilirea pedepsei în privința inculpatului, instanța de fond, a avut o abordare superficială, părtinitoare și disproporțională, pedeapsa aleasă și aplicată în privința lui Agachi Grigore fiind una disproporțională cu pretinsa faptă comisă, care face parte din categoria infracțiunilor ușoare, și personalitatea inculpatului care a comis infracțiunea în stare de minoritate, este caracterizat pozitiv, este student în anul I la Colegiul Național de Comerț din mun. Chișinău, are o reușită excelentă la învățătură, este supus răspunderii și pedepsei penale pentru prima dată. Are un comportament corect și o abordare conștiincioasă în public cât și în raport cu membrii familiei, însă din cele trei categorii de pedeapsă prevăzute de sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal, instanța de fond i-a aplicat închisoarea - cea mai aspră sancțiune pentru o infracțiune ușoară;

- nu a fost făcută o analiză a circumstanțelor care au făcut diferența, și au determinat aplicarea anume a pedepsei cu închisoarea, și ce a făcut imposibil de a aplica prevederile art. 93 Cod penal, sau o altă categorie de pedeapsă. Abordarea identificată în activitatea instanței de fond, preluată de instanța de apel fiind una unilaterală, superficială, părtinitoare, preluată din perspectiva acuzatorului de stat și nicidecum efectuată în scopul aplicării echitabile a criteriilor de individualizare a pedepsei.

5.1. Pe marginea recursului declarat, procurorul depune referință prin care solicită respingerea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Conform art. 420 alin. (4), 427 alin. (2) Cod de procedură penală, *nu poate fi atacată cu recurs sentința în privința căreia persoanele indicate în art. 401 nu au*

folosit calea apelului. În recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că argumentele specificate în recursul ordinar comun al inculpatului, reprezentantului legal și avocatului privind criticile împotriva sentinței precum încălcarea dreptului la apărare și la un proces echitabil, nu au fost invocate și în apel, deci nu au nici un suport juridic, fiind neîntemeiate (pct. 3.- 5. din decizie).

Totodată, din textul recursului declarat, se constată că titularii acestuia invocând temeiul de casare prevăzut de pct. 6 alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, critică soluția instanțelor de fond preponderent din motivul că, la stabilirea pedepsei în privința inculpatului, instanțele de fond, au avut o abordare superficială și părtinitoare, pedeapsa aleasă și aplicată în privința lui Grigore Agachi fiind una disproporțională cu pretinsa faptă comisă, solicitare care se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când pedeapsa inculpatului nu a fost individualizată corect.*

Subsidiar, instanța de recurs consideră că, prevederile la care se referă autorii recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării hotărârilor instanțelor de fond.

Astfel, privitor la pedeapsa stabilită inculpatului de către instanțele de fond, Colegiul consideră că instanța de fond și de apel și-au motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 79 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Astfel, conform alin. (1) art. 75 Cod penal, *persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală.*

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanțele de fond au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Circumstanțele la care fac referire recurenții referitor la recunoașterea de către inculpat a faptei comise și căința în legătură cu urmările survenite, că acesta a comis infracțiunea în timpul minoratului, este caracterizat pozitiv, este student în anul I la Colegiul Național de Comerț din mun. Chișinău, are o reușită excelentă la învățătură, este supus răspunderii și pedepsei penale pentru prima dată, că are un comportament corect și o abordare conștiincioasă în public cât și în raport cu membrii familiei, au fost luate în calcul de către instanțele inferioare la aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, în privința acestuia, fiindu-i aplicată o pedeapsă cu închisoarea pe un termen de 3 luni, deci sub limita minimă prevăzută de lege executarea căreia a fost suspendată pe un termen de probațiune de 1 an, în temeiul art. 90 Cod penal.

Pe lângă aceasta, recursul apărării, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în

baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanțele inferioare au pronunțat hotărâri întemeiate și motivate prin aplicarea în privința inculpatului a pedepsei cu închisoarea pe un termen de 3 luni cu suspendarea executării acesteia pe un termen de probațiune de 1 an, în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, corect ținând cont de faptul că cu toate că infracțiunea săvârșită de inculpat face parte din categoria celor ușoare, aceasta prezintă un grad avansat de pericol și se încadrează în categoria infracțiunilor din domeniul transporturilor, afectând securitatea circulației rutiere și exploatarea mijloacelor de transport ca parte componentă a securității și ordinii publice, punând în pericol viața și sănătatea persoanelor.

Mai mult ca atât, inculpatul refuzând prin cerere scrisă întocmirea referatului presentențial, nu a permis instanțelor să determine condițiile în care trăiește și este educat minorul, gradul de dezvoltare intelectuală, volitivă și psihologică a lui, particularitățile caracterului și temperamentului, interesele și necesitățile lui, influența adulților sau a altor minori asupra minorului cât și cauzele și condițiile care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, pe cale de consecință nefiind aplicabile prevederile art. 54 și 93 Cod penal, în lipsa circumstanțelor care ar determina instanța de judecată să constate că corectarea persoanei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale sau că scopul pedepsei ar fi putut fi atins prin aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter educativ prevăzute la art. 104 Cod penal.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanțele de fond în hotărârile sale sunt juste, iar criticile recurenților nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanțele de fond.

Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat și potrivit legii decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat și potrivit legii decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat în comun de inculpatul Grigore Agachi, reprezentantul legal al inculpatului minor Agachi Angela și avocatul Balmuș Svetlana în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 13 februarie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe Agachi Grigore Xxxxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 septembrie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion